

US21004594

Potvrzení o doručení dokumentu

Organizace: Ústavní soud

ÚSTAVNÍ SOUD Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	26-01-2021 1
Vyřizuje: <i>Jan Hamáček</i> krát Přílohy: <i>1</i>	

Základní údaje

Číslo podání: US CKDP 0001121/21

Odesílatel: Ministerstvo vnitra

Věc: Návrh Ústavnímu soudu na zrušení části obecně závazné vyhlášky města Heřmanův Městec č. 5/2019

Doručeno: 26. 1. 2021 16:04:42

K Rukám:

ID zprávy: DZ-125347

Do vlastních rukou: Ne

Email/DS: 6bnaawp

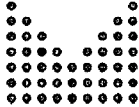
Spisová značka:

SP. Zn. Odesílatele: MV-119319/ODK-2020

Nepředchází

Seznam validací

Výsledek	Soubor	Subjekt certifikátu	Vystavitel
Příloha je validní	2020-119319-26-návrh-ÚS.pdf		
Podpis je platný	2020-119319-26-návrh-ÚS.pdf	SERIALNUMBER=P661017, G=Jan, SN=Hamáček, CN=Jan Hamáček, OU=695841, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Příloha je validní	MV-119319-26-ODK-2020-Pověření-ŘO.pdf		
Podpis je platný	MV-119319-26-ODK-2020-Pověření-ŘO.pdf	SERIALNUMBER=P661017, G=Jan, SN=Hamáček, CN=Jan Hamáček, OU=695841, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	PrijataDZ.zfo	SERIALNUMBER=S91490, CN=Informační systém datových schránek - produkční prostředí, O=Ministerstvo vnitra České republiky, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00007064, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

ÚSTAVNÍ SOUD
Joštova 8, 660 83 Brno

Došlo
dne: **26-01-2021** 1

_____
krát Přílohy: _____

Vyřizuje: _____

MVCRX05F4238
prvotní identifikátor

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Nepředchází

Č. j. MV-119319-26/ODK-2020

Praha 14. ledna 2021
Počet listů/stran: 6/11

Ústavní soud
Joštova 8
660 83 Brno 2

Navrhovatel: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,
příslušné k podání návrhu podle § 64 odst. 2 písm. g) zákona
č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, v platném znění, a podle
§ 123 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení),
v platném znění

adresa pro doručování: **náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4**

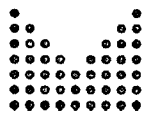
Účastník řízení: **Město Heřmanův Městec**, se sídlem náměstí Míru 4, 538 03
Heřmanův Městec

Návrh

na zrušení čl. 2 odst. 3 ve slovech „městem nebo“ obecně závazné vyhlášky
města Heřmanův Městec č. 5/2019, o zákazu konzumace alkoholických nápojů
na některých veřejně přístupných místech.

Přílohy: 15/58

Trojmo - zasláno s ohledem na rozsah návrhu a povahu jeho příloh v listinné
podobě

I.

Proces vydání napadené obecně závazné vyhlášky

Zastupitelstvo města Heřmanův Městec na svém řádně svolaném zasedání splňujícím požadavek veřejnosti schválilo dne 16. prosince 2019 obecně závaznou vyhlášku č. 5/2019, o zákazu konzumace alkoholických nápojů na některých veřejně přístupných místech (dále též „OZV č. 5/2019“ či „vyhláška“). Dle zápisu ze zasedání zastupitelstva města bylo ověřeno, že dotčená vyhláška byla přijata způsobem odpovídajícím zákonu č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění (dále jen „zákon o obcích“), když pro její vydání hlasovalo 19 členů zastupitelstva města z celkového počtu 21 členů.

V souladu s ustanovením § 12 zákona o obcích byla vyhláška dne 18. prosince 2019 vyvěšena na úřední desce Městského úřadu Heřmanův Městec, odkud byla po řádném uplynutí patnácti dnů dne 6. ledna 2020 sejmuta. K nabytí účinnosti došlo dle čl. 3 OZV č. 5/2019 dne 1. ledna 2020.

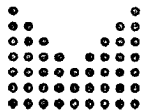
Důkazy:

- Obecně závazná vyhláška č. 5/2019, o zákazu konzumace alkoholických nápojů na některých veřejně přístupných místech, evid. pod č. j. MV-7578-1/ODK-2020 (příloha č. 1)
- Zápis ze zasedání Zastupitelstva města Heřmanův Městec konaného dne 16. prosince 2019, evid. pod č. j. MV-119319-17/ODK-2020 (příloha č. 2)
- Zveřejněná informace ve smyslu § 93 odst. 1 zákona o obcích o místě, době a navrženém programu k zasedání zastupitelstva města konanému dne 16. prosince 2019, evid. pod č. j. MV-119319-17/ODK-2020 (příloha č. 2)

II.

Chronologie jednání s městem

Ministerstvo vnitra v rámci abstraktní kontroly zákonnosti vyhlášky požádalo město Heřmanův Městec o komentář k čl. 2 odst. 3, který obdrželo dne 5. února 2020 (evid. pod č. j. MV-7578-3/ODK-2020). S přihlédnutím k jeho obsahu pak zaslalo městu právní rozbor vyhlášky, v němž město upozornilo (dopisem ze dne 19. února 2020, evid. pod č. j. MV-7578-4/ODK-2020) na možnou nezákonnost shledanou v článku 2 odst. 3 vyhlášky, a to v části, která přiznává výjimku ze zákazu konzumace alkoholu na některých veřejně přístupných místech ve prospěch akcí pořádaných samotným městem. Město v něm bylo upozorněno na závěry plynoucí z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/13, na vedení správního řízení o udělení výjimky i na nezbytnost aplikace vyhlášky v mantinelech daných zákonem č. 65/2017 Sb.,

o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, v platném znění, na jehož základě byla vyhláška přijata.

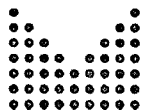
Město zareagovalo dopisem ze dne 27. února 2020 (evid. pod č. j. MV-7578-5/ODK-2020), jímž právní názor ministerstva odmítlo. Z toho důvodu Ministerstvo vnitra znovu dopisem ze dne 20. března 2020 (evid. pod č. j. MV-7578-6/ODK-2020) městu předestřelo další argumenty podporující jeho stanovisko, nicméně ani ty nebyly městem akceptovány (srov. dopis města ze dne 3. dubna 2020, evid. pod č. j. MV-7578-7/ODK-2020). Vzhledem k tomuto neúspěšnému jednání bylo město dle § 123 odst. 1 zákona o obcích dopisem ze dne 22. května 2020 (evid. pod č. j. MV-7578-9/ODK-2020) vyzváno ke zjednání nápravy zjištěné nezákonnosti. Město výzvu v zákonné lhůtě na zasedání zastupitelstva, které se konalo dne 22. června 2020, projednalo a odmítlo (vizte sdělení města ze dne 14. července 2020, evid. pod č. j. MV-7578-10/ODK-2020).

Ministerstvo vnitra proto dopisem (evid. pod č. j. MV – 119319-1/ODK-2020), doručeným dne 5. srpna 2020, městu oznámilo, že s ním zahajuje správní řízení o pozastavení účinnosti části OZV č. 5/2019, a současně jej poučilo o jeho procesních právech a povinnostech. Město bylo rovněž pozváno na ústní jednání (včetně provádění listinných důkazů), z něhož se omluvilo, a proto Ministerstvo vnitra přistoupilo k provedení důkazů listinami založenými ve správním spise bez účasti města. O provedení důkazů byl pořízen protokol, který byl městu zaslán dopisem ze dne 22. září 2020 (evid. pod č. j. MV – 119319-18/ODK-2020) a byla mu poskytnuta možnost nahlédnout do spisu a seznámit se s jeho obsahem. Město v dopise ze dne 25. září 2020 (evid. pod č. j. MV – 119319-21/ODK-2020) tuto možnost odmítlo a znovu se odkázalo na své sdělení ze dne 14. července 2020 (evid. pod č. j. MV-7578-10/ODK-2020).

Rozhodnutím ze dne 2. října 2020 (evid. pod č. j. MV-119319-22/ODK-2020) Ministerstvo vnitra pozastavilo účinnost čl. 2 odst. 3 OZV č. 5/2019 ve slovech „městem nebo“. Rozhodnutí bylo městu doručeno dne 2. října 2020. V zákonné lhůtě město dne 16. října 2020 doručilo proti rozhodnutí o sistaci rozklad (evid. pod č. j. MV-119319-23/ODK-2020), který byl ministrem vnitra zamítnut (evid. pod č. j. MV-119319-25/ODK-2020), s nabytím právní moci k 28. prosinci 2020.

Důkazy:

- Vyjádření města, evid. pod č. j. MV-7578-3/ODK-2020 (příloha č. 3)
- Právní rozbor vyhlášky ze dne 19. února 2020, evid. pod č. j. MV-7578-4/ODK-2020 (příloha č. 4)
- Sdělení města ze dne 27. února 2020, evid. pod č. j. MV-7578-5/ODK-2020 (příloha č. 5)

- Dopis Ministerstva vnitra ze dne 20. března 2020, evid. pod č. j. MV-7578-6/ODK-2020 (příloha č. 6)
- Dopis města ze dne 3. dubna 2020, evid. pod č. j. MV-7578-7/ODK-2020 (příloha č. 7)
- Výzva ke zjednání nápravy ze dne 22. května 2020, evid. pod č. j. MV-7578-9/ODK-2020 (příloha č. 8)
- Sdělení města k výzvě ze dne 14. července 2020, evid. pod č. j. MV-7578-10/ODK-2020 (příloha č. 9)
- Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 3. srpna 2020, evid. pod č. j. MV-119319-1/ODK-2020 (příloha č. 10)
- Protokol o provedení důkazů, evid. pod č. j. MV-119319-18/ODK-2020 (příloha č. 11)
- Vyjádření města ze dne 25. září 2020, evid. pod č. j. MV-119319-21/ODK-2020 (příloha č. 12)
- Rozhodnutí o sistaci ze dne 2. října 2020, evid. pod č. j. MV-119319-22/ODK-2020 (příloha č. 13)
- Rozklad proti rozhodnutí, evid. pod č. j. MV-119319-23/ODK-2020 (příloha č. 14)
- Rozhodnutí ministra vnitra o rozkladu, evid. pod č. j. MV-119319-25/ODK-2020 (příloha č. 15)

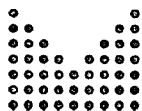
III.

Právní argumentace Ministerstva vnitra

Při posuzování souladu obecně závazné vyhlášky se zákonem Ministerstvo vnitra dle § 123 zákona o obcích zkoumá, zda (i) byla vyhláška vydána orgánem k tomu zmocněným, dále zda (ii) se obec při jejím vydání nepohybovala mimo meze jí svěřené věcné působnosti, zda (iii) obec nezneužila zákonem svěřenou působnost a v neposlední řadě, zda (iv) není obecně závazná vyhláška nezákonná pro svoji „nerozumnost“.

S ohledem na skutečnosti uvedené v bodě I. lze konstatovat, že vyhláška byla vydána k tomu příslušným orgánem města a za dodržení procedurálního postupu stanoveného zákonem o obcích. Z hlediska kritéria uvedeného v bodě (i) tak vyhláška v přezkumu zákonnosti obstála.

Pokud se týká dodržení kritérií uvedených v bodě (ii) a (iii), vycházelo Ministerstvo vnitra z článku 104 odst. 3 Ústavy, dle kterého může zastupitelstvo v mezích své působnosti vydávat obecně závazné vyhlášky, a dále z článku 104 odst. 1 Ústavy, dle kterého působnost zastupitelstev může být stanovena jen zákonem. Tím je v současné době zákon o obcích, dle jehož § 35 odst. 3 písm. a) se obec při výkonu samostatné působnosti musí řídit při vydávání obecně závazných

vyhlášek zákonem. Tomuto zákonnému „příkazu“ odpovídá vymezení věcných oblastí v § 10 písm. a) až d) zákona o obcích, v nichž je obec oprávněna „tvořit právo“.

OZV č. 5/2019 ve své preambuli uvádí, že byla přijata dle § 10 písm. d) zákona o obcích a § 17 odst. 2 písm. a) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, v platném znění. Dle tohoto zvláštního zákonného zmocnění může obec obecně závaznou vyhláškou „zakázat konzumaci alkoholických nápojů na veřejně přístupném místě nebo veřejnosti přístupné akci, pokud je toto místo nebo akce přístupná osobám mladším 18 let“.

Na základě tohoto zmocňovacího ustanovení byl zformulován čl. 1 vyhlášky, který uvádí:

„Zakazuje se konzumace alkoholických nápojů na těchto veřejně přístupných místech v Heřmanově Městci:

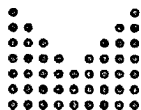
1. *Náměstí Míru*
2. *Masarykovo náměstí*
3. *Ulice Čáslavská od náměstí Míru až po křižovatku s ulicí Tylova*
4. *Ulice 5. května od Masarykova náměstí až po křižovatku s ulicí U Bažantnice*
5. *Zámecký park a Bažantnice*

Tato místa jsou graficky vymezena v příloze č. 1 této vyhlášky...“

V navazujícím článku 2 vyhlášky město stanovilo výjimky z výše citovaného zákazu, když uvedlo:

1. *„Zákaz se nevztahuje na dny 31. 12. a 1. 1. každého roku.*
2. *Zákaz se nevztahuje na dny konání tradiční Bartolomějské pouti (pátek až pondělí)*
3. ***Zákaz se nevztahuje na akce pořádané městem nebo se souhlasem města.***
4. *....“*

Ministerstvo vnitra shora citovanou právní úpravu čl. 2 odst. 3 vyhlášky napadá s poukazem na právní závěry plynoucí z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/13 ve věci obecně závazné vyhlášky města Chebu, a to v části přiznávající výjimku těm akcím, u nichž je pořadatelem samo město. Byť město Cheb obecně závaznou vyhláškou zakázalo provádění jiné činnosti (pyrotechnických efektů a ohňostrojů na některých veřejných prostranstvích), výjimku ze zavedeného zákazu formulovalo prakticky totožně, jako činí vyhláška Heřmanova Městce, neboť chebská vyhláška uváděla, že: **„Zákaz provádění pyrotechnických efektů a ohňostrojů se nevztahuje na akce pořádané městem Cheb.“**

Ministerstvo vnitra proto odkazuje na 2 zásadní závěry, k nimž Ústavní soud při posuzování totožné materie (tj. „automatického“ udělení výjimky ve prospěch města) dospěl, a sice:

a) na závěr o **nedůvodně nerovném přístupu** města k sobě samému na straně jedné a k ostatním fyzickým a právnickým osobám na straně druhé¹

b) na závěr o tom, že **takto formulovaná („nedůvodně nerovná“)** výjimka vylučuje vedení správního řízení o udělení výjimky.²

Na základě výše uvedeného Ministerstvo vnitra shledalo čl. 2 odst. 3 vyhlášky ve slovech „městem nebo“ v rozporu s čl. 1 odst. 1 a s čl. 104 odst. 1 a 3 Ústavy. V této souvislosti se dále nezabývalo posouzením vyhlášky z hlediska principů uvedených pod bodem (iv).

IV.

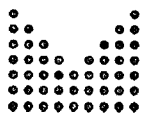
Argumentace města k závěrům Ministerstva vnitra

Město se s výše uvedeným závěrem neztotožnilo a ve sdělení ze dne 27. února 2020 (evid. pod č. j. MV – 7578-5/ODK-2020) uvedlo: „Smyslem vyhlášky je chránit veřejný pořádek³ a zamezit v centru města a ve veřejných parcích neregulované požívání alkoholických nápojů zejména osobami nepřizpůsobivými,

¹ „Jde o nedůvodně nerovný přístup města Cheb k sobě samému, jestliže je zaveden odlišný právní režim pro druhově obdobné či shodné akce pouze na základě osoby pořadatele akce. Chybí totiž jakýkoliv racionální a přípustný účel, ať již explicitně vyjádřený či dovoditelný, proč by město Cheb nemělo být při provádění činností téhož druhu podrobeno své vlastní regulaci, jaká se vztahuje na ostatní subjekty.“ (bod 37 nálezu)

² „Navíc, napadené ustanovení porušuje rovněž práva dalších osob, které mohou být pořádáním akcí spojených s pyrotechnickými efekty a ohňostroji dotčeny. Zatímco totiž ve správním řízení o udělení výjimky tyto osoby, jakožto účastníci takového řízení podle § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, mohou k ochraně svých práv a zájmů mimo jiné tvrdit rozhodné skutečnosti, navrhnout důkazy a vyjadřovat se k podkladům pro rozhodnutí, tato práva jsou jim upřena v případech, kdy je individuální rozhodování o výjimce nahrazeno obecnou výjimkou pro akce pořádané městem Cheb, zakotvenou přímo napadeným ustanovením obecně závazné vyhlášky.“ (bod 38 nálezu)

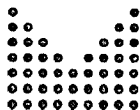
³ Město Heřmanův Městec několikrát ve svých vyjádřeních uvedlo (vizte části citovaných vyjádření), že se vyhláškou stanoveným zákazem a z něj zavedenými výjimkami snaží chránit veřejný pořádek ve městě. Tento cíl, tedy ochrana veřejného pořádku, ovšem ze samotné vyhlášky nevyplývá, neboť ta se odkazuje „pouze“ na zákon o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, jehož cílem není ochrana veřejného pořádku, ale lidského zdraví (srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 33/05). Obhajování právní úpravy z důvodu ochrany veřejného pořádku (respektive poměřováním míry zachování veřejného pořádku pro různé případy (ne)skupinkového popíjení alkoholu na veřejně přístupných místech) sice nepovažovalo Ministerstvo vnitra za zcela přiléhavé, samotnou napadenou vyhláškou za podložené. I přesto však tuto argumentaci města ministerstvo ve svých postojích zohlednilo a nelpělo na tom, že pro adekvátní argumentaci „veřejným pořádkem“ chybí v záhlaví vyhlášky odkaz na § 10 písm. a) zákona o obcích.

mladistvými a dalšími, které na veřejných místech v rámci popíjení alkoholu dělají hluk, způsobují nečistotu, pokřikují po občanech a jinak narušují veřejný pořádek. Naproti tomu není žádný legitimní důvod zakazovat požívání alkoholu při veřejných akcích, jako jsou vánoční trhy, městské slavnosti, sportovní podniky,..... Při těchto akcích pořadatel zodpovídá za pořádek, dodržení nočního klidu, úklid veřejného prostranství a jedná se tedy o diametrálně odlišnou situaci od nekontrolovaného požívání alkoholu jednotlivci nebo skupinkami osob..... Nepřípadný je v této věci odkaz na rozhodnutí Ústavního soudu Pl. ÚS 35/13, ve věci obecně závazné vyhlášky města Cheb. Tam bylo důvodem zrušení vyhlášky to, že se jednalo o nedůvodně nerovný přístup k sobě samému a k ostatním fyzickým osobám a právnickým osobám. Toho se však posuzovaná vyhláška vyvarovává. Nezakládá totiž ani nerovný ani nedůvodně nerovný. Všechny veřejné prostory, na nichž je požívání alkoholu regulováno, jsou ve vlastnictví města, a pokud na nich někdo pořádá nějakou akci, musí o souhlas města požádat. V rámci souhlasu pak jsou stanoveny podmínky pro konání akce, které veřejný pořádek zajišťují. Při souhlasu města pak je úleva od zákazu poskytnuta každému. Zejména pak rozdílná regulace volného popíjení alkoholu a naproti tomu konzumace na veřejných akcích má zcela racionální jádro, jak rozvedeno shora.“

Pokud se Ministerstvo vnitra zajímalo více o to, jakým způsobem je „souhlas města“ udělován, praxe města byla v tomto ohledu dále rozvedena v reakci na výzvu ke zjednání nápravy. V dopise ze dne 14. července 2020 (evid. pod č. j. MV-7578-10/ODK-2020), na nějž se město několikrát odkázalo, bylo uvedeno: „Podle našeho přesvědčení vyhláška sleduje jasný a legitimní cíl, zakázat požívání alkoholických nápojů jednotlivcům na některých veřejně přístupných místech, čímž dochází k narušování veřejného pořádku. Na druhé straně nemá důvod zakazovat toto požívání na organizovaných akcích, kde je zajištěna pořadatelská služba, která dbá na dodržování pořádku, je zajištěn úklid po akci a podobně. Pokud se takováto akce na veřejně přístupných místech koná (ať již při ní je podáván alkohol či nikoliv), město k tomu dává souhlas, vyměřuje poplatek za užívání veřejného prostranství a stanovuje podmínky konání akce. Děje se tak u větších akcí rozhodnutím rady města, u menších neformálně, souhlasem pracovníka městského úřadu a vyměřením poplatku. Souhlas je udělován z titulu soukromoprávního (vlastnictví k pozemku) nebo veřejnoprávního (obecně závazná vyhláška o stanovení podmínek pro pořádání, průběh a ukončení veřejnosti přístupných sportovních a kulturních podniků, včetně tanečních zábav a diskoték v rozsahu nezbytném k zajištění veřejného pořádku), což není v dané věci rozhodné. Ustanovení napadané vyhlášky, že zákaz se nevztahuje na akce pořádané městem nebo se souhlasem města není proto žádnou diskriminací některých subjektů, ale pouze vymezením, za jakých podmínek je požívání alkoholu povoleno a za jakých nikoliv. Takovéto vymezení je zcela v kompetenci samosprávy města, má legitimní cíl, nikoho nediskriminuje a není zde žádného důvodu, aby stát do tohoto vymezení zasahoval.

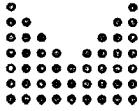
Není ani žádného důvodu vést správní řízení o udělení výjimky ze zákazu, neboť právě formulace vyhlášky přímo stanoví, na které případy se zákaz vztahuje a na které nikoliv. V tom tkví rozdíl mezi, ve vaší výzvě citovanou vyhláškou města Cheb a posuzovanou vyhláškou. Vyhláška města Cheb regulovala stejnou činnost – používání zábavní pyrotechniky – rozdílně pro různé subjekty. Napadená vyhláška města Heřmanův Městec však zakazuje jednu činnost – individuální popíjení alkoholu všem bez výjimky a stejně tak všem povoluje požívání alkoholu na akcích řádně organizovaných a povolených...“

Ačkoliv se Ministerstvo vnitra snažilo městu svůj právní názor obhájit, město svůj postoj nezměnilo a i v podaném rozkladu (evid. pod č. j. MV-119319-22/ODK-2020) trvalo na tom, že u posuzované vyhlášky shledává odkaz na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 35/13 za nerelevantní a vedení správního řízení o udělení výjimky za bezpředmětné. Sdělilo přitom, že: ***„Zatímco Ústavním soudem posuzovaná vyhláška města Cheb upravovala stejnou činnost (používání pyrotechnických efektů) odlišně pro město Cheb a jiné subjekty, pak napadená vyhláška města Heřmanův Městec upravuje shodně pro všechny zákaz individuálního popíjení alkoholu a rovněž shodně pro všechny povoluje podávání alkoholu na organizovaných akcích. Město tedy trvá na tom, že vyhláška pro všechny subjekty stejně stanovuje, kdy se alkoholické nápoje požívat mohou a kdy nikoliv. Není tedy žádný důvod pro vedení správního řízení o udělení výjimky, s čímž napadená vyhláška (na rozdíl od vyhlášky města Cheb) ani nepočítá. Nelze tedy v projednávané věci vycházet z jinak jisté správného stanoviska Ústavního soudu, že obecná právní úprava nemůže nahrazovat rozhodování příslušných orgánů veřejné moci v konkrétních případech (viz. Např. rozhodnutí Ústavního soudu Pl. ÚS 12/02 nebo Pl. ÚS 24/04). Město setrvává na tvrzení, že napadená vyhláška žádné takovéto rozhodnutí nenahrazuje, ale pouze vymezuje podmínky zákazu požívání alkoholu. Toto vymezení má legitimní cíl, kdy zakazuje pouze požívání alkoholu v případech, ve kterých pravidelně k narušování veřejného pořádku dochází a na druhé straně bezdůvodně neomezuje tuto činnost v případech, kdy je ochrana veřejného pořádku zajištěna.“***

V.

Vypořádání argumentů města Ministerstvem vnitra

Z výše uvedeného je zřejmé, že každá ze stran sporu vykládá nález sp. zn. Pl. ÚS 35/13 jiným způsobem. Ministerstvo vnitra trvá na tom, že zakotvení automatické výjimky ve prospěch města není v OZV č. 5/2019 obhajitelné, neboť taková výjimka zakládá nedůvodně nerovný přístup vůči městu samotnému a ostatním subjektům. Jen tato okolnost, tedy preferování města, přitom stačí k tomu, aby se vyhláška ocitla v rozporu se zákonem, a to i přesto, že udělení výjimek pro subjekty odlišné od města připouští (vizte dále) skrze „souhlas města s pořádáním akce“.

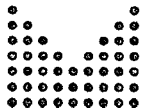

Tímto souhlasem je v podmínkách města rozuměno prakticky „cokoliv“, i prostý výběr místního poplatku, souhlas města jakožto majitele veřejně přístupného místa apod. (srov. dopis města ze dne 14. července 2020, evid. pod č. j. MV – 7578-10/ODK-2020). **Město má tak za to, že získá-li organizátor akce jakýkoliv jeho „souhlas“, je akci zároveň přiznána výjimka z veřejnoprávního zákazu konzumace alkoholu plynoucího z napadené vyhlášky.**

Ministerstvo vnitra se však domnívá, že městem praktikovaná aplikace vyhlášky neodpovídá jejímu textu, tzn., že město aplikuje vyhlášku v rozporu s její podstatou. Ta přitom zcela evidentně předpokládá **specifický veřejnoprávní souhlas s konzumací alkoholu (vyjma akcí pořádaných městem)**. Za něj pak logicky nelze považovat souhlas města jakožto vlastníka dotčeného veřejně přístupného místa (ostatně ani ne všechna místa mohou být ve vlastnictví města), ani přijetí úhrady místního poplatku za zvláštní užívání veřejného prostranství, když tato úhrada má charakter specifické veřejnoprávní platby za toto užívání, nikoliv veřejnoprávního souhlasu s tímto užíváním. Nemůže jít ani o souhlas podle obecně závazné vyhlášky vydané dle § 10 písm. b) zákona o obcích, neboť tou lze uložit pouze oznamovací povinnost o konání veřejnosti přístupné akce, nikoliv podmínku souhlasu s konáním akce ze strany samosprávy. **„Souhlasu města s konzumací alkoholu“ lze dle názoru Ministerstva vnitra řádně docílit pouze cestou správního řízení o udělení výjimky z vyhláškou zavedeného zákazu (srov. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 13/09, Pl. ÚS 35/13).**

I kdybychom na argumentaci města přistoupili a hypoteticky připustili, že „souhlas města“ může skutečně spočívat v soukromoprávním souhlasu vlastníka, v úhradě místního poplatku či v jakémkoliv jiném neformálním úkonu města, nijak se tím nevylučuje argumentace Ústavního soudu v tom smyslu, **že za nerovný přístup je nutné považovat situace, kdy město má souhlas bez dalšího, zatímco jiné subjekty musí souhlas teprve získat.** I neformální souhlas města totiž může být ostatním subjektům (organizátorům akcí) ze strany města bez relevantních argumentů odmítnut. **Jinak řečeno, obhajoba města nijak nevyvrací skutečnost, že akce pořádané městem mají souhlas bez dalšího, zatímco jiné subjekty jej musí teprve získat. V tomto kontextu je pak irelevantní i ta možnost, že souhlas města obdrží každý organizátor akce, neboť faktickou aplikací nelze obhajovat zjevně nezákonné ustanovení vyhlášky preferující akce pořádané městem, tedy město samotné.** Bylo-li cílem vyhlášky zamezit individuálnímu popíjení alkoholu a naopak umožnit konzumaci alkoholu na akcích, které mají svého organizátora, měl být její text v tomto smyslu patřičně zformulován.

Závěrem je vhodné doplnit, že ta část ustanovení, která nebyla sistována, není, jak poznamenalo město, prakticky totožná s původním zněním. Teprve

současná sistovaná podoba zajišťuje všem bez rozdílu rovný přístup k získání výjimky z vyhláškou zavedeného zákazu, samozřejmě cestou správního řízení.

VI.

Ministerstvo vnitra s ohledem na výše uvedené shrnuje, že shledalo čl. 2 odst. 3 OZV č. 5/2019 ve slovech „městem nebo“ v rozporu s čl. 1 odst. 1 a s čl. 104 odst. 1 a 3 Ústavy.

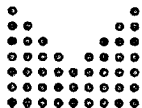
VII.

Z důvodů výše uvedených Ministerstvo vnitra navrhuje, aby Ústavní soud vydal tento

nález:

Čl. 2 odst. 3 obecně závazné vyhlášky města Heřmanův Městec č. 5/2019, o zákazu konzumace alkoholických nápojů na některých veřejně přístupných místech, se ve slovech „městem nebo“ **zrušuje** dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.

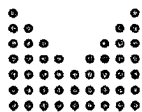
Jan Hamáček
1. místopředseda vlády
a ministr vnitra

Mepišťvín

Seznam příloh k podanému návrhu Ministerstva vnitra:

1. Obecně závazná vyhláška č. 5/2019, o zákazu konzumace alkoholických nápojů na některých veřejně přístupných místech, evid. pod č. j. MV-7578-1/ODK-2020
2. Zápis ze zasedání Zastupitelstva města Heřmanův Městec konaného dne 16. prosince 2019, evid. pod č. j. MV-119319-17/ODK-2020 a zveřejněná informace ve smyslu § 93 odst. 1 zákona o obcích o místě, době a navrženém programu k zasedání zastupitelstva města konanému dne 16. prosince 2019, evid. pod č. j. MV-119319-17/ODK-2020
3. Vyjádření města, evid. pod č. j. MV-7578-3/ODK-2020
4. Právní rozbor vyhlášky ze dne 19. února 2020, evid. pod č. j. MV-7578-4/ODK-2020
5. Sdělení města ze dne 27. února 2020, evid. pod č. j. MV-7578-5/ODK-2020
6. Dopis Ministerstva vnitra ze dne 20. března 2020, evid. pod č. j. MV-7578-6/ODK-2020
7. Dopis města ze dne 3. dubna 2020, evid. pod č. j. MV-7578-7/ODK-2020
8. Výzva ke zjednání nápravy ze dne 22. května 2020, evid. pod č. j. MV-7578-9/ODK-2020
9. Sdělení města k výzvě ze dne 14. července 2020, evid. pod č. j. MV-7578-10/ODK-2020
10. Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 3. srpna 2020, evid. pod č. j. MV-119319-1/ODK-2020
11. Protokol o provedení důkazů, evid. pod č. j. MV-119319-18/ODK-2020

12. Vyjádření města ze dne 25. září 2020, evid. pod č. j. MV-119319-21/ODK-2020
13. Rozhodnutí o sistaci ze dne 2. října 2020, evid. pod č. j. MV-119319-22/ODK-2020
14. Rozklad proti rozhodnutí, evid. pod č. j. MV-119319-23/ODK-2020
15. Rozhodnutí ministra vnitra o rozkladu, evid. pod č. j. MV-119319-25/ODK-2020